

Városmajori Híradó

A Városmajori Jézus Szíve Egyházközség időszaki kiadványa
XXX. évfolyam 1. szám, 2022. március
HÚSVÉT

Lectori Salutem! Szeretettel köszöntöm a Városmajori Híradó olvasóit!

A Házasság Hetének utolsó napjaiban írom e sorokat. Azt gondolom a Házasság Hetének alapvető üzenete, hogy felkeltse az emberek szívében a szeretet és a felelősség érzését a társadalom legfontosabb intézménye, a család iránt. Plébániánkon több családok közössége is működik, ahol jelen van az egymásért és a családokért végzett rendszeres imádság, a szentségimádás, megosztják örömeiket, nehézségeiket, tekintetüket az Úrra emelik, ahonnan jön a segítség (vö. Zsolt 121). Teszik ezt azért, hogy a családi élet szentségét és meghittségét erősítsék.

A Hittani Kongregáció egyik dokumentuma 13. pontjában ezt írja: „Elsősorban a családban formálódik egy népnek az arca, és tagjai benne kapják meg a legalapvetőbb tanításokat. A családtagok megtanulnak szeretni, ha ingyenesen szeretik őket; megtanulják más személyek tiszteletét, ha tisztelik őket; megtanulják megismerni Isten arcát, ha az első ismereteket figyelmes édesapától és édesanyjától kapják róla.” (Levél a Katolikus Egyház Püspökeihez a férfi és nő együttműködéséről az Egyházban és a világban 2004)

Szép, nemes és igaz gondolatok, melyek igaz voltát sokaknak nehéz elfogadni. Túl sok a visszahúzó erő, a körülöttünk lévő negatív példa. Az emberi személyiséget romboló szenvedély, a szabados gondolkodás varázsa, az önmagam kiteljesedésének ígérete, az öntörvényűség. A megvalósítom magam gőgje korlátot lát „az egész életre szóló szövetségben”, elköteleződésben.

A dokumentum szava egyértelmű és biztató. Mint ahogy a sült galamb sem röpi ingyen a szánkba, úgy ezért a „jóért” is küzdenünk kell, lemondással, áldozatvállalással, keresztthorozással. (Mire ez a szám megjelenik, a nagybőjtben élünk.) Egyik nagybőjti keresztúti ájtatosságunk szép gondolata: „De hát nem azért helyeztél ebbe a családba, hogy idegenül, ridegen elzárkózzam mindentől, ami számomra kellemetlen dolog, sőt azt akarod, hogy Veled együtt felvegym családunk keresztjét.” (2. állomás.) Szent Pál apostol így biztatja Galatában élő híveit: „Hordozzátok egymás terhét, így teljesítitek Krisztus törvényét.” (Gal 6,2) Ha ez igaz a nagy közösségre, akkor még igazabb a családra. Íme, a nagybőjti üzenet. Krisztus Urunktól tudjuk, hiszen ezt kérdezi a remény híján bandukoló emmauszi tanítványoktól: „Vajon nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe?” (Lk 24,26). Az örömhír természetesen ebben nem az, hogy áldozatokat kell hozni, hanem az, hogy nem ez a végállomás, hanem „csak” velejárója a „dicsőségnek”, mindannak, ami szép, ami örömet adó, amiért érdemes élni, mert értelmet ad a családi életnek. Ez az ember számára Istentől rendelt „másikért élés” öröme, boldogsága. Ha ezt el tudjuk hinni, ha ezt felismerjük vállalni, ha mindezt akarjuk is, sőt igazi apostolkodással másokat is meg tudunk er-

ről győzni, akkor ez lesz családjaink „feltámadása”. Az említett keresztúti ájtatosság utolsó fejezetében (15.) így imádkozunk: „Add, hogy a család védelmében meg tudjunk küzdeni a világ rossz hatásaival, legyen erőnk a kereszt hordozására. Taníts meg, ve-lünk élő Jézusunk, otthonainkat megbecsülni, a családi összetartást, a szeretet és tisztelet erényét növelni, a családi értékeket megőrizni.”

Hadd lépjek ki a családi élet szűkebb kereteiből, s tekintsek nagyobb családunkra, Istennek városmajori családjára. Minden egyes megmozdulásunk: rózsafüzér imádság, szentségimádás, az őszi Szentlélek szeminárium, plébániánk megújulási mozgalmá, és a most induló Alpha kurzus is azt a célt szolgálja, hogy hirdessük Isten dicsőségét és erősítsük egymást. Mindez magával hozza az áldozatvállalást, tudjunk megnyílni mások felé, tegyük félre a kényelmet, hogy ne a magunk javát keressük, hanem annak javát, aki meghívott minket; a „távolabb állók” javát keressük, és ezáltal közelebb kerülhessünk velük együtt Krisztushoz. Köszönet mindazoknak, akik ezen dolgoznak. Isten áldja meg fáradozásukat! Ebben a szellemben kívánom családjaink, plébániánk és benne egyéni életünk megújulását!

Forgács Alajos plébános

Mozdulatlanság nem tétlenség

Sokszor gondoljuk úgy, hogy mindig csinálnunk kell valamit. Akkor vagyunk igazán hasznosak, ha tele a naptárunk programokkal, egyik helyről rohanunk a másik helyre és nem találjuk a kikapcsoló gombot a mindennapi rohanásban.

A Húsvét, és kifejezetten a Nagyszombat felkínálja nekünk ezt a „kikapcsoló gombot”. Nagypéntek és a kereszt botránya után, de a feltámadás dicsősége előtt vagyunk. Úgy érezhetjük, hogy a Nagyszombat egyfajta légüres térként lebeg előttünk.

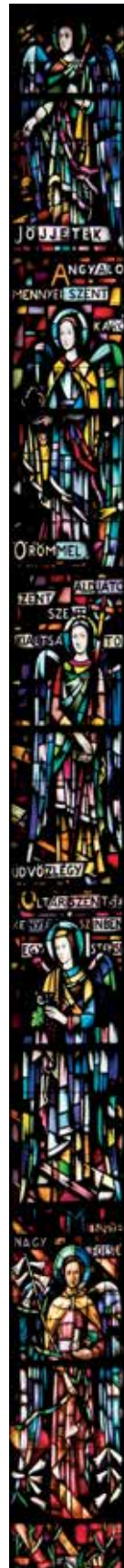
A Nagyszombat mozdulatlansága nem jelent tétlenséget. A Nagyszombat arra hív, hogy állj meg, szemlélődj, tegyél félre mindent ami nem fontos. A mozdulatlanság nem tétlenség. A feltámadás előtti csend éppen ellenkezőleg, tettekre kell, hogy sarkalljon minket. Felismerésre kell, hogy vezessen minket; mily nagy is a mi megváltásunk ára.

Meg tudok-e állni, le tudom-e tenni a lényegtelen dolgokat, vagy úgy érzem, hogy mindenképpen rohanom kell a világgal?

Nehéz kérdés, hiszen a világban nincs megállás, nincs kikapcsoló gomb, nincs mozdulatlanság. De Krisztus sírban nyugvása megmutatja, hogy a mozdulatlanság, a szemlélődés nem jelent tétlenséget, sőt....

A Nagyszombat lehetőség arra, hogy felismerjük a megváltás árát, és ezzel a lélekkel tudjunk készülni a feltámadás végső győzelmére és így a valódi hála és öröm születhet meg szívünkben, melyet semmi sem képes felülmúlni.

Máté Kristóf

Krisztusnak és Pilátusnak egyformán szolgálni nem lehet

Tisztelt Majori Hívő Közösség! Kedves Olvasóink!

Tavaszdodik. A teremtett természet nedvkeringése, vérárama lassan beindul és újra az élet rügyei fakadnak a faágakon, zöldszárba szökkennek a földbe vetett magból kicsírázott növények. Ilyenkor a határt járó, vagy a kertjére a tornácra letekintő gazda, szívében reményt táplálva néz végig a földeken: vajon jó magot vetett-e, megfelelő lesz-e az elvégzett munkájának termése? Idestova 12 éve már, hogy nem rabolják le az idegen adószedők, nem verik át a jött-ment ügyeskedők és nem tőle várják az ingyenélők, hogy eltartsa őket. Aki akar dolgozhat és boldogulhat végre e hazában. Látja persze a kertek alatt suhanó átoksori kísérteteket, hallja az állandóan elégedetlenkedőket, mi több, azt is megtapasztalta már nem egyszer, hogy vannak, akik konkolyt hintenek a jó vetés közé, sőt képes örömmel tapossák le a földből kibújt zsenge hajtásokat. Nem akarnak magyar termést, nem akarnak magyar gazdagodást, ők azt akarják, hogy a mára tébolyult Nyugat vámszedői tarolják le a határt, és arassanak ott, ahol nem is vetettek, vegyék el mindnyájunktól azt, amiért véres verejtéssel megdolgoztunk. Hosszúra vetül a padlás lesöprök árnyéka e kies honban, de *megint jönnek és kopogtatnak*, sőt ismét ránk rúgnának az ajtót minden lelkiismeretfurdalás nélkül, ha megadatna nekik ez a lehetőség. A természet túl pedig célkeresztjűkben szokásuk szerint a templom, az iskola, a család és a gyermek. Csak az nem ért ezekből a baljós jelekből, aki nem akar. Napokig sorolhatnánk szépíróink és költőink nevét, akik megörökítették a magyarság mindazon tragikus sorsfordulatait, amikor kivették

a kezünk közül a döntés jogát, és idegen hatalmak raktak ránk ravigát. Természetesen kollaboránsaik népes hadával egyetemben, akikben sajnos sem évtizedekkel és évszázadokkal korábban, sem pedig manapság nincs hiány. A magyar föld azonban ismét bőséges termést ígér. Templomaink országszerte nemcsak újjászülettek, de megannyi új épületet is felhúztunk a Teremtő Isten dicséretére. Sok gondjuk ellenére működnek az iskoláink, gyarapodnak a családaink és sokasodnak a gyermekeink. Új életre kapott a keresztény Magyarország, maga a Szentatya állította példaként a világ elé a magyar családpolitikát. Az aratás mégis még nagyon messze van. A konkoly is életre kap a kikelő vetés között, és a csizmás lábak sem pihennek. Pedig a jó gazdának meg kell őriznie a vetést, szorgalmasan gyomlálnia kell a sorait, az elvetett életre támadóknak pedig megálljt kell parancsolnia. Közeleg a Húsvét, Urunk Jézus Krisztus szenvedéstörténetének és feltámadásának ünnepe. Ránk, keresztény magyarokra ezúttal nehézségekkel köszönt a tavasz. Újabb kihívásként háború robbant ki a szomszédban, amelynek elszennvedőiért és áldozataiért nemcsak imádkoznunk kell, de segítenünk is kell rajtuk. Szemünknek a keresztfára szegezve, a földünk és az életünk védelmében ki kell maradnunk a háborúból. Persze már nem először kerülünk válaszút elé a több mint ezeréves történelmünkben. Húsvéti üzenetként, egyszersmind figyelmeztetésként, álljanak itt Dsida Jenő 1928-ban papírra vetett, mégis örökérvényű, Tekintet nélkül című költeményének utolsó sorai: „(...) Krisztusnak és Pilátusnak, /farizeusoknak és vámosoknak/zsidóknak és rómaiaknak/egyformán szolgálni nem lehet.” Legyünk hűek Istenhez és a hazánkhoz, feladatnak ez sem kevés.

Minden Kedves Olvasónknak Áldott,
Boldog Húsvétot kíván a szerkesztő: Jeney Attila

In memoriam Kovács László

Idén januárban nagy veszteség érte a majori hívő közösségünket. Templomunk gondnoka, Kovács László visszaadta lelkét a Teremtőnek. Rá emlékezve, dr. Boldvai József búcsúztatóját közöljük változtatás nélkül.

Búcsú Kovács Lacitól

Tisztelt gyászoló Családtagok, Főtisztelelendő Atyák, Magyar Kolping Szövetség Vezetői, Kolping Tagok, Városmajori Barátok, Ismerősök!

Nagy veszteség érte plébániánkat és a Kolping mozgalmat. Szeretett barátunk, Kovács László, templomunk gondnoka 2021. december 13-án szentségekkel megerősítve lelkét visszaadta a Teremtőjének. Laci egész életét két szóval jellemezhetjük: „szolgáló szeretet”.

Ő igazán törekedett arra, amit a Kolping Családok imája megfogalmaz:

„Add nekünk - Istenünk - azokat az adományokat, melyekkel Adolf Kolping a művet megvalósította: hitet és önbizalmat, komolyságot és örömet, önmagunk iránti felelősséget és szolidaritást másokkal. Add, hogy felismerjük korunk problémáit, s hogy tevékenyen részt vegyünk megoldásukban. Erősítsd hitünket, hogy a világot és kihívásait ne kerüljük ki. Ébreszd bennünk a reményt, hogy amikor az emberekért fáradozunk, örömet viszünk közéjük. Erősítsd szeretetünket, hogy felelősségteljesen munkálkodjunk az egyház és egy emberibb társadalom fejlődésében.

László testvérünk megalapításától kezdve, 1991 óta aktív tagja volt a Városmajori Kolping Család Egyesületnek. 1998-tól világi elnöke is. Közösségi ember volt. Nagy része volt abban, hogy az Érsekvadkerti Kolping Család Egyesülettel a Városmajori Kolping Család nagyon jó kapcsolatot épített ki. Érsekvadkerten máig, felejthetetlen közös programokat töltöttünk el velük és más Kolping családokkal is. Első alkalommal, 2006-ban az érsekvadkerti segítségével valamint Laci közreműködésével jutottunk el Erdélybe, Zetelakára és a Csíksomlyói búcsúra. Óriási élmény volt számunkra a zetelaki plébános, Béni atya és hívek vendégszeretete, magyarsága, a búcsú hangulata. Laci 2006 és 2010 között a Magyar Kolping

Szövetség világi elnökévé választották. Mindenki által ismert, nagyon nehéz körülmények (Gyurcsány-korszak) között harcolt a Kolping mozgalomért, a Kolping iskolák fennmaradásáért. Az elmúlt évtizedekben a Magyar Kolping Család és Üdülési Alapítvány, valamint a Magyar Kolping Mozgalomért Alapítvány kuratóriumi tagjaként, sokat tett a Kolping Családokért. A Városmajori Kolping Család pályázatát mindig támogatta és segítette. A megvalósult zárandoklatok által épült közösségünk lelki és emberi kapcsolata is.

Sokat dolgozott a városmajori plébánia közösségéért is. Én személyesen a kilencvenes évek elején a képviselőtestületben ismertem meg Őt. Jó műszaki képességekkel volt megáldva. Minden feladatot elvállalt, és partner volt minden új kezdeményezésben. Lehetett szó zárandoklat vagy körmenet biztosításáról a rendőrséggel karöltve, bál, hajókirándulás szervezéséről, egyéb javítási feladatok elvégzéséről. Soha semmilyen kérésre nem mondott nemet. A Városmajori Márton Áron Alapítvány kuratórium tagjaként (1991-1998) támogatta a Városmajori Katolikus Ifjúsági Egyesület tevékenységét. Segítő, nyugodt egyéniségének köszönhetően az emberek hamar megszerették, de voltak, akik jóságával visszaéltek. Az elmúlt évtizedekben, a plébániai képviselőtestületi választások alkalmával, mindig a legtöbb szavazatot kapott jelöltek között volt.

Halála híre megdöbentette a városmajori híveket. A levelezőlistáról pár gondolat:

„...várom, hogy a Nagytemplom előtt gyújtott minden húsvéti tűzgyújtásban a Feltámadt Krisztussal együtt jöjj majd kö-zénk... Úgy megölelnék egy nagy baráti szorítással és annyira bánom, hogy ezt so-sem tettem meg... Nagy ember volt, szinte hihetetlen, hogy nem mozdul többé. Várta a húségesen ápolts felesége.....Laci na-gyon-nagyon jó ember (volt). Teste elment, de lelke-szelleme itt van, velünk marad. Ön-feláldozóan élt, ahol tudott mindig, minden-kit csak segített. Szeretettel gondolok Rá. A Jóistennél van...

Kedves Laci, kérjük, hogy az égben lévő Vá-rosmajori Kolping Család elhunyt tagjaival, köztük Bolberitz Pál atyával, fentről segítsétek a KOLPING MOZGALOM és a VÁROSMAJORI PLÉBÁNIA közösségének munká-ját. A feltámadás reményében búcsúzunk Tőled Arany János költő gondolataival:

„ Midőn a roncsolt anyagon
Diadalmas lelked megállt;
S megnézve bátran a halált,
Hittel, reménnyel gazdagon
Indult nem földi utakon,
Egy volt közös, szent vigaszunk
A LÉLEK ÉL: találkozzunk! ”

Isten veled Laci!

Dr. Boldvai József
Városmajori Kolping Család

MINISTRÁNSOK AZ EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUSON

A ministránsainkkal szembeni tartozásunkat törlesztjük ehelyütt, akik helyhiány miatt kimaradtak a karácsonyi ünnepi számunkból. Niederkirchner Zsolt idézte fel mindnyájunknak azokat az élményeket, amelyekben az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson a majori ministránsoknak része volt.

Amikor 2016-ban a Cebuban tartott Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus végén Ferenc pápa bejelentette, hogy a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Budapesten lesz, a gyűléseken rögtön szóba került, hogy mi is az az Eucharisztikus Kongresszus, lesz-e a ministránsoknak valamilyen szerepe a Kongresszus valamely eseményén. Idősebb rokonaimtól, ismerőseimtől én is sokat halottam az 1938-as Kongresszusról, az ott átélt élményeiről. Ahogy közeledett a Kongresszus kezdete, úgy kezdtek érkezni a ministránsokkal kapcsolatos információk, tudnivalók. A szervezők két eseményen számítottak a ministránsokra. Az egyik a Kossuth téri szentmise és utána az eucharisztikus körmenet a Hősök terére, a másik a Statio Orbis mise a Kongresszus utolsó napján. Megnyílt a jelentkezési felület, ahol regisztrálni lehetett az eseményekre. A ministránsok is érezték, hogy ilyen lehetőség csak egyszer adódik az életben, ezért rekordszámban, több mint 30-an jelentkeztek. Közben izgatottan vártuk a hírt, hogy esetleg a Szentatya személyesen is részt vesz, legalább a Statio Orbis misén. Az örömteli hírek helyett azonban aggasztóak érkeztek

a világból, a koronavírus járvány lesújtó hírei. Már szó sem volt arról, hogy a Szentatya megérkezik hozzánk, helyette a Kongresszus elhalasztásának híre érkezett, hogy egy évvel később, 2021. szeptemberében lesz megrendezve. A plusz egy év gyorsan elröppent, közeledett a Kongresszus új időpontja. Véglegessé váltak a ministránsokat érintő programok és az örömmel és bizakodással várt hír is megérkezett, hogy Ferenc pápa pontifikálja a Statio Orbis mi-

sét a Hősök terén. Végül a járvány miatti bizonytalanság is elmúlt, megkezdődött a Kongresszus.

A szeptember 11-i Kossuth téri szentmise egyben a ministránsok országos találkozója is volt. A ministránsok külön szektorban ültek, közel az oltárhoz, ahol Erdő Péter bíboros úr mutatta be a szentmisét. A szentmise után a ministránsok vezették az eucharisztikus körmenetet a Hősök terére, ami életreszóló élmény volt. Másnap, mintegy 25-en vettünk részt a Hősök terén a Statio Orbis misén, amelyet Ferenc pápa mutatott be. Számomra külön megrendítő volt, ahogy a nyugati és keleti egyház feje testvérként üdvözölte egymást a szentmise elején. Bár több mint 5 órát ültünk a tűző napsütésben, azt gondolom, hogy mindenkinek életre szóló élmény volt ott lenni a Hősök terén és találkozni az Oltáriszent-ségben Jézus Krisztussal.

Niederkirchner Zsolt, ministránsvezető

Jézus Szíve tisztelet ma

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus alkalmával szeptember 6-án, hétfőn Jean-Claude Hollerich bíboros, az Európai Unió Püspöki Konferenciái Bizottságának elnöke tartott előadást a Városmajori nagytemplomban „Jézus Szíve tisztelet ma” címmel. Arról, hogy miben rejlik az aktualitása, hogyan válhat tápláló forrássá számunkra a mai társadalomban, a bíboros úr gondolatait összefoglalva, Boldvai József számolt be a következőkben.

Az Egyháznak egy nagy ajándéka, hogy tiszteljük Jézus Szent Szívét. Szívünk központja az akaratunknak, döntéshozatalunknak és érzelmeinknek. Jézus Szíve megmutatja nekünk érzelmeit, emberségét, amely kapcsolatban van Istenségével. Megmutatja szívét akkor is, amikor meghal a kereszten. Az Evangélium azt mondja, hogy amikor a katonáknak megnyitotta szívét vér és víz folyt ki belőle. Ennek alapján mondhatjuk, hogy Jézus Szívéből jött ki a keresztiség vize és az áldozás vére. Ahhoz, hogy megismerjük Isten akaratát, először Jézus kell megismernünk.

Hogyan találkozhatunk Isten akaratával? Úgy, ha olvassuk az Evangéliumokat. Imádkozzuk az Evangéliumokat. Megismerkedünk azzal a móddal, ahogyan Jézus tette dolgait, hogyan gondolkodott. Az Ő élete arról szól, hogy megtegye az Atya akaratát. Amikor megismerem Jézust, akkor jövök rá, hogy Isten szeret engem. Isten akart minket, hogy megszülessünk. Isten teremtett minket. Ő azt akarja, hogy nagyon boldogok legyünk. Isten szeret minket életünk minden pillanatában! Valódi vezeklés az, ha meg tesszük Isten akaratát. Jézus úgy szeretett minket, hogy életét adta értünk.

Hogyan tudunk mi válaszolni erre a Jézusi szeretetre? Legyen olyan a szívünk, mint Jézusé. Ha valóban olyan szívünk, mint az Ővé, akkor mi is részt akarunk venni az Ő küldetésében. Ez az Egyház küldetése is. Az Egyháznak mindig van egy belső és egy külső küldetése. Mi mindig csak a belső küldetésre gondolunk, a templomon belüli szolgálatra. Kérdés, hogy mi megosztjuk-e ezt a küldetést a templomon kívüli világgal is? Jézus elment azokhoz az emberekhez is, akik a társadalom peremére szorultak. Olyan emberekkel találkozott, étkezett és érintett meg, akiket senki sem. Amennyiben Jézus Szívével látunk, nekünk is el kell

menni ezekhez az emberekhez. Ez az egyik forradalmi tett, amit Ferenc pápa hozott el nekünk. Mi mindnyájan testvérek vagyunk. Jónak kell lennünk minden embertestvé- rünkkel szemben. Oda kell mennünk mindenkihez. Éljük az Evangéliumot tetteinkkel! Amikor Jézussal dialógusban vagyunk, akkor szívünk megtelik irgalommal. Az irgalom cselekedetekhez vezet minket. Jézus Szíve vérzik a bűneink miatt. Jézus megvizsgálja a szívünket, hogy kőből van-e, vagy valóban dobog-e. A bűn elvisz minket az embe- riességtől.

Jézus Szíve egy olyan út, amelyben látjuk a valóságot, és azokat, akik a legnagyobb szükségben vannak. Jézus Szíve emberib- bé tesz minket.

Boldvai József

Jubileumi Élő Rózsafüzér zárandoklat

Mint ahogy tavaly, idén is örömmel adunk helyt a soron következő Élő Rózsafüzér zárandoklat meghívójának, amelyet dr. Boldvai József küldött el a Városmajori Híradó olvasói számára.

„Magnificat” mottóval, 2022. május 14-én, szombaton szervezzük meg a jubileumi 15- dik Élő rózsafüzér zárandoklatot hazánkért, Budapestért, és a Budapest körül élőkért. A pontos tudnivalók a www.elorozsafuzer.hu weboldalon olvashatók.

Szeretettel hívjuk a városmajori híveket a 4. szakaszra, amelynek csatlakozási pontjai a következők:

1. indulás a Farkasréti Mindenszentek templomtól 07.30 órakor Csepregi Róbert plébániai kormányzó vezetésével (erre a szakaszra főleg fiatalokat várunk).
2. 10.00 órakor találkozunk a Normafánál az Istenhegyi Szent László és a Zugligeri Szent Család Plébánia híveivel. Itt lesz a város megáldása. Reméljük, több főtisztelendő atya is eljön erre a liturgiára.
3. 10.30 órakor a Normafától a Makkosmáriai kegytemplomig Kocsis István plébános vezeti a menetet (ezt a szakaszt családostól gyermekekkel és idősebb testvérekkel is könnyen megtehetik).
4. 12.30 órakor a Makkosmáriai kegytemplomtól Csepregi Róbert plébániai kormányzó veszi át ismét a vezetést.
5. 15.15 órakor a budaszentlőrinci romkertnél közös ima Kemenes Gábor plébánossal (itt lehet az utolsó szakaszra becsatlakozni).
6. 19.00 órakor Máriaremetén a Kisboldogasszony-Bazilikában szentmisét mutat be Esterházy László protonotárius, kanonok, pápai káplán, esperes, plébános.

A szervezők nevében: Dr. Boldvai József

Kihívások előtt a KVT

A legutóbbi lapszám megjelenése óta a KVT kétszer találkozott. Januári ülésünk első pontját szomorú aktualitás határozta meg, Kovács Laci templomgondnokunk és KVT tagunk fájó hiánya, kinek életéért és munkájáért együtt adtunk hálát. Utódját azóta is keressük. Itt is megragadom az alkalmat és kérem azokat a testvéreket, akik a templomgondnoki feladatok ellátására éreznek indíttatást, vagy ismernek erre alkalmas embert, hogy keressék Lojzi atyát. Napirendre került a fűtés és a hangosítás kérdése is. A fűtés műszaki megoldására készült koncepciót, azaz a padok alatt, a megemelt padlószintben elhelyezett fűtőelemeket a műemlékvédelem nem támogatja, az ezzel kapcsolatos tervek átdolgozását kérték. A hangosítás megújítása kapcsán felmerült a beszéd mellett a zenei hangok megfelelő minőségű erősítése is. Ez megoldható, ezért - amint arról a kedves testvérek a hirdetésekben is értesülhettek - a harmadik vasárnapi gyűjtésekből származó bevételeket erre a célra fordítjuk majd. Újra felmerült a templom körüli parkolás szabályozásának ügye is. Mivel az igények száma nagy, a helyeké viszont korlátozott, még ebben a kérdésben sem jutottunk döntésre. Észrevételeket, megoldási javaslatokat ebben az ügyben is szívesen fogadunk.

A februári ülésünkön a 2021. évi zárszám- madást, valamint a 2022. évi költségvetést vitattuk meg. A számok ismertetése nélkül - hiszen erről a későbbiekben adunk részletes tájékoztatást -, csak a legfontosabbakat osztanám meg az olvasókkal. A tavalyi évünk pénzügyileg kiegyensúlyozott volt. Nagyobb mértékű eseti kiadásainkra (pl. freskók felújítása, Kistemplom felújítása és berendezése) egyrészt külső források bevonásával (pályázatok és egyéb állami támogatások), másrészt a kedves testvérek áldozatos adományainak köszönhetően sikerült forrást teremteni. A rezsiköltségeinket is fedezni tudtuk, igaz, a Kistemplom felújítása miatt, annak szokásos fenntartási költségei az év nagy részében nem jelentkeztek.

Sajnos nem ilyen megnyugtató a kép a 2022. évi költségvetés tekintetében. A komolyabb munkálatok (freskófelújítás befejezése, hangosítás) fedezete biztosítottnak látszik, a fenntartási költségeinké azonban még nem. Nagy öröm, hogy a Kistemplomot újra használatba vehettük, de ez az elmúlt évhez képest bizony többlet fenntartási költséget okoz. A közüzemi költségek emelkedését a bevételeink sajnos nem követik, így ezeket a tartalékainkból fizetjük. Ez a helyzet azonban hosszabb távon nyilván nem tartható. Ezért újra a kedves testvérekhez fordulunk és kérjük, hogy az egyházi hozzájárulás rendszeres befizetésével segítsék plébániánk fenntartását.

Köszönettel, Mihálffy Imre
a KVT világi elnöke

VÁROSMAJORI IMALÁNCOK

Ima a gyógyulásokért - már online is

Mindnyájan hisszük, sőt tudjuk, hogy az imának ereje, kisugárzása van. Lett légyen személyes vagy másokért fohászokodás, minden esetben lélekemelő és általa a Teremtő Istenhez szólunk. A Városmajorban igazán eseménydús az „ima-világunk”, ezért Miklósi Balázst kérte meg a lap szerkesztője arra, hogy foglalja össze az olvasóknak, az eddigi legfontosabb imakezdeményezéseket.

Immáron ötödik éve imádkozunk a gyógyulásokért a nagytemplomban! 2017 novemberében Krisztus Király ünnepének előestéjén a Városmajori plébánia is csatlakozott a világméretű szentségimádáshoz, mely a 2020-as Eucharisztikus Kongresszus előkészítéseként szerveződött és szerte a Földön több mint 30.000-en imádtuk egy időben Krisztus Királyt.

A Városmajori templomban több mint 250-en vettünk részt ezen az alkalmon. A sikeren felbuzdulva 2018-tól minden hónap negyedik csütörtökén - első alkalommal 2018. január 25-én - az esti hat órai szentmise után szentségimádást tartottunk, ahol gyógyulásokért imádkoztunk. Az Emmánuel Közösség és plébániánk közös szervezésében zenei szolgálat mellett lehetőség nyílt közös éneklésre, imádkozásra és csendes elmélyülésre. Jézus érintését testi és lelki gyógyulásokért kérjük közösen. Az alkalmak mottója ez volt: JÉZUS ITT VAN ÉS MEGÉRINT! 2019 márciusától az alkalmak előtt 9 nappal kezdve, **Szent Pio atya imájával készültünk**, ezt imádkozta Pio atya azokért, akik segítségét és közbenjárását kérték az Úrnál, és bensőségesen csak „az ő ellenállhatatlan kilencedének” nevezte. Ezen egyszerű szavak végig imádkozását követően árasztotta Isten a Pio atyához zárandokló és imádságát kérő sok-sok ezer emberre kegyelmének csodálatos jeleit.

Szintén 2019-től, személyes közbenjáró imádságra is lehetőség nyílt a szolgálatot vállaló testvéreknek köszönhetően.

2020 januárjától - két évvel a kezdést követően -, az Emmánuel Közösség teljesen átadta a szervezés lehetőségét a plébánia híveinek. A Bertalan és Miklósi házaspárok vezetésével folytatódott az imaalkalmak sora. Zenei szolgálatot Hollósy Péterék közössége vállalt a szentmisén és az azt követő szentségimádáson is. Sajnos a pandémia a jelenléttel járó alkalmak megtartását megakasztotta, ezért létrehoztuk az **imagyogyulasokert@gmail.com** e-mail címet, hívtunk és hívunk minden gyógyulni vágyót és gyógyulásokért közbenjárót, hogy személyes találkozás nélkül, egy időben, az esti hatos szentmise után közvetlenül kb. fél héttől, negyed nyolcig imádkozzunk közösen. Az írásban küldött szándékokat, nyomtatott formában, fizikailag is az Oltárizsentség elé vittük/visszük, közbenjárva a kérésekért.

Buzdítottunk és buzdítunk mindenkit, hogy csatlakozzon lélekben az (online helyett prayline) „imavonal”-hoz. A járványhelyzet enyhülésével 2021 novemberétől tudtuk személyes jelenléttel folytatni a templomban az imádságnak ezt a formáját. A Városmajori Szentlélek Szemináriumot követően, a hetirend alakulása miatt új időpontot egyeztetünk Lojzi atyával és azóta minden hónap első szombatján tartjuk, az esti 18 órás szentmisén és az azt követő szentségimádáson. Ő jelen van és hív, vár bennünket.

Szeretettel várunk első szombatonként minden lélekben megújulni és gyógyulni vágyót, továbbá gyógyulásokért közbenjárókat, hogy együtt találkozassunk az élő Jézussal!

Miklósi Balázs

Megújul a Rózsafüzér Társulat

A majori közösségünkben már működő imaláncokkal párhuzamosan, elektronikus módon indul újra, szintén magánkezdeményezésként a Rózsafüzér Társulat. Arról, hogy ez miben különbözik a fentiekől, Jánossy Gábort, a Rózsafüzér Társulat vezetőjét kérdeztük.

Mint Gábor elmondta, a Rózsafüzér Társulat taglétszámának csökkenése adta az ösztönzést számára, hogy megnézzé, miként működnek más plébániákon az ottani hasonló közösségek. A Pasaréti Plébánián talált követendő példára, és létrehozott egy levelezési listát, amelyre bejelentkezhet bárki, aki csatlakozni szeretne hozzá. Aki a Városmajori Rózsafüzér Társulat levelezési listájának tagja lesz, az azt vállalja, hogy havonta váltott titokkal imádkozza a napi egy tized rózsafüzért. A lista tagjai egymás között megoszthatnak imaszándékokat, így a közösség együtt imádkozhat egy-egy imaszándékért. Jánossy Gábor szándéka szerint ez lelki segítséget nyújthat a tagoknak, sőt szeretne időnként egy-egy rövid lelki gondolatot küldeni mindenkinek, hogy segítsen a napi hitéletük fejlődésében. Felhívta a figyelmet arra, hogy a Rózsafüzér Társulat tagjai továbbra is minden hétfőn, délután öt órakor közösségben imádkozzák el az egyik öt tizedes rózsafüzért, a kihelyezett Fatimai Mária-szobor jelenlétében. A megújuló Rózsafüzér Társulathoz a rozsamajor13@gmail.com elektronikus címen lehet csatlakozni a név és e-mail cím megadásával. A bejelentkezőknek Jánossy Gábor értesítést küld az aktuálisan számára imádkozandó titokról, a Rózsafüzér Társulat működéséről és a rózsafüzér imádkozásának alapjairól.

A kör bezárul

A megújult Városmajori Híradó megjelenése óta tudósítunk a templomi freskók restaurálási munkáitairól. Fluck Dénes jóvoltából az ideai első negyedévi lapszámunkba is jutott a jó hírekből.

2019-ben, amikor elkezdődött a nagytemplom freskóinak restaurálása, Zoltán atyával mély lélegzetet vettünk a KVT megbeszélésen, hogy hol is kezdjük a nagy munkát!? Valami félreeső, a miséket nem zavaró, de mégis rossz állapotban lévő, de mégsem a legkárosodottabb képet igyekeztünk kiválasztani. Ebben is Forrai Kornélia művész nő javaslata hozta meg a megoldást. Az orgona előtti angyalfejre esett a választás. Elkészült az állvány és óvatosan felmásztunk a kép közeli szemrevételezésére. Elszomorító látvány fogadott minket, koszos pókhálók, felpúposodott festék és kráterek...és 2022 tavaszán következik a folytatás! Nyár végére elkészül a nagy mű! Hála a jó Istennek! Valamint az Ő segítségével bízó adományozóknak.

Sajnos ez az öt kicsi és az egy nagy freskóból álló alkotás károsodott a leginkább a sok beázás miatt a templomi képek közül. Lesz is vele sok gondja a művészeknek! Az előző három év restaurátori munkáinak tapasztalatai fogják őket segíteni, mert a kép az elmúlt évtizedekben a járólapokra lehullott. Kutatni kellett, hogy hol lelhető fel olyan felvétel, amin látszik az alkotás, sajnos ez csak fekete fehérben létezik! Majd kutatni kell a képen maradt festékmardványokat és ezen információk birtokában segíteni újjászületését. A munka a húsvéti ünnepek után kezdődik, amikor már az időjárás is megengedi a restaurátori munkákat, folytatódni fog a nyári meleg napokon, végül szeptemberre lekerül az állvány és láthatóvá válik az alkotás.

Ez évben – az elmúlt évekkel ellentétben - a teljes munkát a Bethlen Gábor Alap Zrt pályázatán elnyert összeg biztosítja. Köszönet ezért az egyházi restaurálásokat támogató kormányzati politikának.

TÖRTÉNETEK PROHÁSZKA OTTOKÁRRÓL

A tudományt támogató Prohászka püspök

Sorozatában Fluck Dénes barátunk negyedévről-negyedévre villant fel érdekes életképeket az egykori kiváló egyházfő, Prohászka Ottokár püspök úr életéből. Az alábbiakban ezúttal a tudományt pártoló és támogató egyházi vezetőről olvashatunk egy rá jellemző történetet.

Dr. Dienes (Geiger) Valéria (Szekszárd, 1879 - Budapest, 1978) filozófus, fordító, koreográfus, mozdulatművész, táncpedagógus, a táncelmélet megalkotója (nevét többek között Szekszárdon általános iskola is őrzi). A Belvárosi Színházban 1926-ban előadott „Nyolc boldogsághoz” című művéhez, Prohászka Ottokár székesfehérvári megyéspüspök mondott bevezető beszédet. Ezzel az előadással kezdődött Dienes Valéria vallásos tematikájú műveinek sorozata. Dienes Valéria visszaemlékezése Prohászka Ottokárral történt első találkozásáról: „Prohászka Ottokárral halála előtt három évvel találkoztam először. Két dolog vitt hozzá. Elvált férjem a gyermekeimet el akarta venni tőlem azon a címen, hogy nincsen anyagi lehetőségem a nevelésükhöz. Az Árvaszéknél ő (Prohászka Ottokár - a szerk.) közbenjárt és így gyermekeim továbbra is nálam maradhattak. Személyes találkozásunkkor a legelső, amit kérdezett, az volt, hogy ugyanaz a Dienes Valéria vagyok-e, aki az Athenaeum folyóiratban az indukció problémájáról írt, mert ő azt olvasta. Mondtam, hogy igen, ugyanaz vagyok. Akkor azt felelte, hogy „jól van, akkor már tudom, hogy kivel van dolgom” (erre a szóra úgy emlékszem!) és hozzátette még azt, hogy „számomra igen nagy kegyelem az, hogy maga most itt van” – ezt mondta. A Püspök úrral való találkozásra, hogy megismerjen, vittem magammal egy rövid életrajz vázlatot és átadtam neki. Akkor ő átment a dolgozószobájába, engem otthagyt, és addig senki se jöhetett be, míg azt el nem olvasta. Mikor elolvasta bejött, két kezét felém nyújtva csak ennyit mondott: „Isten hozta, kedves lányom.” Akkor én kezet csókoltam neki, és volt egy beszélgetésünk, amiről most már nem tudok semmit se mondani, de attól kezdve én őhöz tartoztam... Mielőtt Bergson hallgattam Párizsban, mint istentagadó éltem idehaza. Hogy istenhívóvé lettem, Bergsonnak köszönhetem. Szerintem filozófiája a legjobb alátámasztója a keresztény hitnek. Az 1909-19-es évek során hallgattam Bergsont. Filozófiájában a természetfölöttiig nem jutott el. Ez a fejlődésnek a következő foka lett volna nála. Amikor a misztikusokról tárgyalt, mint

akiknek kapcsolatuk van Istennel, úgy beszélt róluk. Mint materialista mentem ki Párizsba. Előtte a „Huszedik Század” folyóiratnak voltam munkatársa. Bergsonnak „Lélek és Test” című előadása térített meg. Sokat sétáltgattunk ezután régi munkatársaimmal Jászi Oszkárral és Szabó Ervinnel. Őszintén megmondtam nekik, hogy otthagytam őket, mert már nem írhatok úgy, mint azelőtt írtam. Azt válaszolták, hogy jellemtelen emberek lennének, ha a gondolatszabadságot nem tartanák tiszteletben. Írjak úgy - mondták - ahogy akarok. Bergson (+) halála után megjelent egy könyv, melyet a tanítványai írtak. Címe: Henri Bergson „Essais et Témoignages inédites” (Kiadatlan Tanulmányok és Tanúskodások). Magam is írtam ebbe a könyvbe. Fel van sorolva a kötetben mindazok neve, akik ugyanúgy tértek meg Bergson hatására, mint én. Prohászka Ottokár a Szent Tamás Társaságban a székesfehérvári beszédét a következő címen tartotta: „Bergson filozófiájának alapvonalai”. Bergsonnak volt még egy utolsó munkája. Felesége mutatta meg nekem. Ebben a műben írta a következőket: (...)Mielőtt elmennék erről a planétáról, szeretném elmondani a következőket.(...) Itt következtek volna az Istennel kapcsolatos dolgai. Felesége - kérésére - azonban elégette ezt a művét. Bergson rendkívül szerény ember volt. Olyan valaki, aki megelőzte korát. Ő volt a jövő embere.”

Fluck Dénes

(+) Henri Louis Bergson filozófus, 1914-ben lett a Francia Akadémia tagja, 1927-ben pedig Nobel-díjjal tüntették ki. Élete vége felé az evangéliumok Krisztusa mellett tett hitvallást, és egészen közel került a katolicizmushoz. A városmajori hívek által szeretett és tisztelt Dr. Bolberitz Pál atya munkásságára is hatással voltak Bergson filozófiai munkái.

Húsvéti üzenet a múltból

Fluck Dénes az ünnepre is talált Prohászka Ottokártól mindnyájunkhoz szóló és mindmáig érvényes húsvéti gondolatokat. Ehelyütt két prédikáció rövidített, szerkesztett változatát adjuk közre.

Föltámadt az Úr! Alleluja.

Urunk föltámadása ünnep, mint ahogyan a ragyogó nap ünnepel, midőn éltetőleg s biztatólag önti ki fényét az emberiség küzdő porondjára s készlet élni és örvenedni. A föltámadt Úr az életet örök életté, az örömet halhatatlan örömmé varázsolja, ezért húsvét reggele a halhatatlan, örök élet napkelte. Személyében ez a halhatatlan, örök élet lépett be a mi empirikus, történelmi világunkba s egymásba köti a fájdalomnak s a halhatatlanságnak világát, azt, melyben küzdünk, azzal, melyben hiszünk.

Meglengeti fejként fölött a győzelem pálmáját. E pálmá suhogása a leghatalmasabb hősköltevény, a legfelségesebb zsoltár, a leglegendésebb himnusz egyben, nemcsak győzelemről, hanem végleges diadalról sutog, mellyel csak az élet győzhet a halál fölött, mikor hirdeti: vagyok, leszek, meg nem halok soha...

Jézus győzött s győzött úgy, mint ahogy hozzá illett: páratlanul. Csendben, zajtalanul, erőlködés nélkül dőlt el győzelme. A sír körül nem hallani lánccsörgést, sem feszítést, sem kőhengerítést, győzelmének harcterén nem vonultak fel hadseregek, nem üvöltöttek szenvedélyek, nincs füst, mely eltakar győzött és legyőzöttet, nincs porfelhő, mely kétséssé teszi a mozdulatokat, nincs tagadás, kételkedés, kifogás, kétségbevonás, a dolog egészen világos: Krisztus föltámadt, Krisztus él!

Ő csendes, fönséges, örök győzelme az Úrnak! Mint ahogy az égből leárad a világosság, mely színt és fényt hint szerte s zaj nélkül megtöri a sötétség hatalmát. Mint ahogy a tenger nem a beleszakadó folyamoktól, hanem onteljtől dagad, s mikor árjait emeli, meg se loccsan. Mint, ahogy az égbe meredő hegyek tején kora reggel a napsugár ünnepel, mialatt lent a völgyben még köd borong s mámoros emberek aluszékonyan tápáskodnak föl álmukból. Úgy a föltámadás hajnalának világossága erőszak nélkül, de föltartóztathatatlannal kigyúlt, magasztos lelkeken fölragyogott, mialatt a nehézkés, nagy világ még a hitetlenség kódében lézengett, s a húsvét reggelének öröme dagadó óceánként elárasztotta a híveket, hogy egyszer az egész emberiségen végig reszkessen.

Valóban feltámadt! Alleluja!

„Majori Jézus Krisztus Szupersztár” – a húsvéti ajándék

A Jézus Krisztus Szupersztár 1973-ban - idestova tehát majdnem fél évszázada - robbant be a köztudatba, mégis ki vitatná, hogy mindmáig naprakész mondanivalóval szolgál hívő és hitetlen felebarátaink számára egyaránt. Ezt érezte és látta meg az egykori majori hittanos, cserkész, egyetemi hallgató Varga Balázs, aki nem kisebb feladatra vállalkozott, minthogy idén áprilisban saját rendezésben színpadra állítja - többségükben városmajori szereplőkkel - Jézus Krisztus szenvedéstörténetét. A nagyszabású vállalkozás háttéréről a próbaidőszak közben mesélt a Városmajori Híradó szerkesztőjének, Jeney Attilának.

- Mi vezetett arra, hogy egy valóban ikonikus, már többféle módon feldolgozott alkotást vigyél színre?

- Régóta szerepelek színjátszó körökben, de maga az ötlet igazából 2018-19-ben, a pásztorjátékok szervezése kapcsán pattant ki az agyamból, látva a rengeteg lelkes embert itt, a Városmajorban. Először csak azon gondolkodtam, hogy rendeznék szívesen valamilyen előadást. Témát keresve aztán egyszerre ellenállhatatlanul tört rám, az egyébként régi kedvenc Jézus Krisztus Szupersztár színrevitelének az ötlete. Akkor pedig már az sem volt többé kérdés számomra, hogy mi lehetne erre alkalmasabb, mint a húsvéti ünnepkör, Jézus Krisztus élete utolsó két hetének a bemutatása.

- Belegondoltál abba, hogy mivel jár egy

ilyen darabnak a színrevitele?

- Őszintén szólva nem voltam tisztában azzal, hogy mekkora fába vágtam a fejszémeket. Ahogy azonban két év alatt beleástam magam, mostanra jutottam el oda, hogy az én rendezésemben kialakított és színpadra álmódott mondanivaló mély és sokatmondó. Lehet, hogy valakinek sok lesz, de nem félek a fogadtatástól. A feladat komolyságát hamar felismerve, először júniusra terveztük a bemutatót. A COVID-járvány hosszú időre megszakította a próbákat. 2020 januárja a szereplők verbuválásával, a „csapatépítéssel” telt el, március közepéig pedig hetente két próbát tartottunk. Mindmáig a kistemplomban próbálunk vasárnap délutánonként, de az előadásoknak a Kőrösi Csoma Sándor Kőbányai Kulturális Központ színházterme ad majd otthont a maga 130 négyzetméteres színpadával, 2022. április 8-án és április 10-én. A helyszíni próbák márciustól kezdődnek.

- Kinek lehetne sok a mondanivaló? Nem az a naprakész üzenet, hogy Jézus Krisztust az európai jóléti társadalmak többsége mára kitörölte a tudatából is?

- A fő kérdés - ami az én rendezői koncepciómat leírja -, az az, hogyha most jönne el Jézus közénk, ugyanúgy megölnék-e őt, ugyanúgy meg kéne-e hálnia, mint 2000 évvel ezelőtt? Az én válaszom erre az, hogy: igen. Az előadást úgy szeretném megalkotni, hogy a mai néző azt érezze, hogy ott van a színpadon és érte is meg kell hálnia Jézusnak, hogy élje át azt az érzést, hogy „akár én is lehetnék egy, azok közül, akik a színpadon állnak.” Ez egy kortárs színpadi alkotás látványban és felfogásban egyaránt, hiszen mai ruhákban jelennek meg a szereplők. És itt térnek vissza a valóban ikonikus film, valamint a mi színdarabunk összevetésére.

Nem célunk a filmet előadni, hiszen az 1973-ban már meghódította a világot. A zenéjét melleleg már egy évvel előbb, 1972-ben piacra dobták... Bár az eredeti darab a '70-es évek hippy időszakának világlátását közvetítette a nézőknek, egy formabontó Jézust és Júdást jelenített meg számunkra, sőt mi több, formabontó kérdéseket is felvetett, amelyek érdekes módon mindmáig érvényesek. Például azt, hogy ki is volt Júdás és hogyan viszonyuljunk hozzá ma 2022-ben? De ugyanígy, vajon hogyan viszonyulnánk Jézus Krisztushoz, ha ma jelenne meg köztünk? Én szívem szerint köteleznék mindenkit arra, hogy nézze meg a filmet, mielőtt eljön a művelődési házba az előadásunkra. Nem kérdés, hogy a vallásos emberek közössége a „célcsoportja” a darabunknak. Ők persze mondhatják, hogy *hiszen ismerik a történetet, számunkra nem mondhatunk újat*, mégis talán őket érintheti meg a legmélyebben az a kérdés, hogy *mi lenne, ha értem is meg kellene ma hálnia Jézus Krisztusnak?*

- Úgy véled, hogy ma Júdásnak könnyebb feladata lenne?

- Mindig is Júdásból van több, mert alapvetően kétkedő az ember, ettől függetlenül nem hiszek abban, hogy létezik teljesen rossz ember. Ha kétezer évvel ezelőtt éltünk volna, lehet, hogy választ kapunk arra, hogy Júdás miért jutott el az árulásig? Abban, aki megnézi ezt az előadást, biztosan felmerül, hogy *akár én is lennék-e Júdás*. Szerintem sok ember lenne Júdás, de nem feltétlenül az árulás vezetné őket. Júdás árulásának is el kellett indulnia valahonnan; ő a tanítványságtól jut el a számunkra megmagyarázhatatlan tetteig. Jézus szerintem nem véletlenül választotta őt tanítványnak. Egy jó ügyért, egy jó közegben működött, emberileg mégis megszülethetett benne az irigység, majd pedig a félelem attól, hogy a saját társadalma, a saját kora renegátként tekint majd rá. Afélelem, az irigység, a büszkeség, a harciasság, mind-mind olyan érzelmek, amelyek megjelennek Júdás karakterében, s olyan indítatók lehetnek, amelyek rosszra viszik az embert. Szerintem Júdás nem lehetett eredendően rossz, de az emberi hibás döntései sorozataként jutott el az árulásig.

- Talán szimpátiával kellene rá tekintenünk?

- Mindenképpen, mert nincs büntetlen ember. Lehet, hogy a bűn mértéke más, de a bűnös emberi mivoltunkból fakadóan az nem keresztényi látásmód, hogyha valakit - lett légyen akár mekkora bűne is -, elítélünk, mert a hitünk szerint nincs olyan ember, aki ne üdvözülhetne. A bűnbocsánat szentsége talán az a „jolly jokere” a keresztény hitünknek, melynek lényege, hogy az Isten - bármekkora is a vétünk-, ha ezt őszintén, szívünkől megbánjuk,

ő megbocsátja. Júdás ugye a történet után, a vérdíjat szétszórja a templom előtt. Az evangéliumban ez egy tényközlés, de számunkra mégis nagy jelentéssel bír, hiszen 2000 évre visszamenőleg nem tudjuk megmagyarázni a tettét; vajon megőrült vagy a szegényeknek akart jót? A mi darabunk pont Júdás emberségének egyik lehetséges változatát mutatja be. Felvet ugyanakkor egy másik érdekes szempontot is. Nevezetesen azt, hogy a zsidó vallás főpapjai a közfigyelem középpontjában álltak, a társadalom vezető rétegét alkotva az általános látásmódot is képviselték, egyszersmind irányították a társadalom gondolatvilágát. Sajnos, vagy nem sajnós, a mai világban nem az egyházi vezetők, hanem sokkal inkább a médiavilág irányítja a közgondolkodást, a különböző médiumok szabják meg a világnézetünket. Az előadásunk főleg erre fog rávilágítani.

- Mekkora szereplő gárdával dolgoztok és kik alakítják a főbb szerepeket?

- Pontosan 26-an lépnek színpadra, a 10-12 fős stábot pedig a rendezőtársam Tankó Zita, a zenei rendező Réti Kati, a marketinges csapat, a látványtervező csapat és a pénzügyes alkotják. A 26 szereplő többségében volt majori hittanos, cserkész, fiatalok és felnőttek vegyesen. Jézust a remek hangú Rahner Márton alakítja, Júdás szerepében Semsey Gábort, Mária Magdolnaként Gelley Verust, Heródesként Gelley Botondot, Pilátusként Tamás Jeromost, Kajafásként Mihálffy Imrét, Péter szerepében Németh Bendegúzt láthatjuk majd, míg Annást és a másik két főpapot Illényi János, Csanády Dávid és Kincses Ábel személyesítik meg. Más majoriak mellett barátok és ismerősök alkotják „a népet”, akiket természetesen mellékszerepekben is látunk a színpadon.

- Kik támogatják ezt a nemes vállalkozást?

- A fő támogatónk a VÁKE, az előadások pályázati forrásokból és a jegyeladásból származó bevételből valósulnak meg. A jelmezeket és a díszleteket most véglegesítjük, egy részüket már gyártják, a terveink szerint egy hónappal az előadás előtt készen leszünk mindennel. Akkor kezdjük az összpórbákat. A VÁKE fennállásának a 30. évfordulójára egyébként készül egy film, ami a próbaanyagot is többé-kevésbé nyomon követi.

- Tekintheszünk ezt az előadást az alkotók és a fellépők húsvéti ajándékának a majori közösség részére?

- Igen, pontosan, hiszen Húsvét előtt egy héttel lesz a premier. A Jézus Krisztus Szupersztár-t persze mindig elő lehet adni, de úgy érzem, hogy ennél megfelelőbb időpontot nem is tudtam volna kitalálni, mint a húsvéti ünnepek, hiszen ekkor foglalkoztatja leginkább az embert Jézus szenvedéstörténete, ennek az előadásnak a bemutatására ez a legmegfelelőbb időpont.

- Gratulálok a nemes küldetéshez és sok sikert, telt házias előadásokat kívánok a majori Jézus Krisztus Szupersztárhoz!

Új év, új kezdet a VÁKE-nél

Mint ahogy azt a karácsonyi számunkban megírtuk, új elnökkel vágott neki a jövőnek a VÁKE. A stafétát Kövesdy Tamástól átvevő Semsey Gábort tavaly még csak egy perc erejéig kérdezhettük meg az elnökváltásról, most viszont nagyobb terjedelmet szentelünk az új elnök terveinek, gondolatainak. Semsey Gáborral szerkesztőnk, Jeney Attila beszélgetett.

- A megválasztásod óta sajnós változatlanul a COVID határozza meg a közösségi életet - inkább ennek hiányát - de volt-e idő áttekinteni az egyesület legfontosabb teendőit?
- Szerencsére vannak páran az új elnökségben, akik már korábban is elnökségi tagok voltak, így sokan segítenek, felhívják a figyelmemet, hogy mikor milyen teendőink vannak. Még nem érzem magam rutinosnak, de lassan belerázódom az elnöki szerepbe.
- Szétesett-e az egyesületi tagság a CO-

VID miatti kényszerű távolságtartás miatt?

- Sajnos valamelyest igen. Ezért is lesz fontos, hogy újra szervezzünk programokat, hogy a tagság megint összerázdjon.

- Hogy rangsorolod a feladatokat?

- A legfontosabb, hogy újra legyenek olyan közösségi programok, amelyekre az egész családdal el lehet jönni. Másrészt meg kell próbálnunk felmérni az igényeket a tagság körében. Mi az, amit nekünk érdemes szerveznünk.

- Új alapokra helyezné-e az egyesület iránymutatását, és ha igen, miben akarsz újítani a jövőben?

- Nem gondolom, hogy új alapokra kéne helyezni, hiszen az előző elnökség (Tamás vezetésével) jó hagyományokat hagyott ránk. Inkább csak vissza kell térnünk a korábbi, COVID előtti működéshez.

- Milyen programokat terveztek, mi az, amit tovább vinnétek, mi az, ami teljesen új kezdeményezés lenne?

- Mindenképpen központi jelentőségű a nyári tábor, ahová a családokon kívül az egyedülállókat, a fiatalokat és az időseket is várjuk. Jó lenne újra szervezni zárandoklatot is, ezt a COVID alatt nem mertük. Szeretnénk kirándulásokat szervezni, bizonyos rendszerességgel. Hamarosan elkészül az egyesület életét bemutató film, ehhez szeretnénk egy méltó bemutatót szervezni. A legizgalmasabb program a közeljövőben, ami tényleg teljesen új műfaj az egyesület életében, a majoriak által színpadra állított Jézus Krisztus Szupersztár előadások lesznek áprilisban!

- Hogyan kívánjátok a fiatalokat még inkább bevonni a VÁKE munkájába?

- Ezt még ki kell találnunk. Egyébként a fiataloknak fantasztikus programokat szervez a majori cserkészcsapat, egy részüket összefogja a ministráncscsapat, és számos hittanecsoporthoz tartoznak. Meg kell találnunk, mit tud ezekhez képest újat, mást adni az egyesület.

- Mennyire meritek előre tervezni?

- Most már merünk. Az elmúlt hónapokat még meghatározta a járványhelyzet, de most már kijövőben vagyunk belőle, és a szakértők közül sokan mondják, hogy ez már az utolsó hullám. A tavasz második felét és a nyarat már nem fogja befolyásolni a járvány, remélem.

- Mi lesz a korábban tervezett templomi hangosítás teljes megújításával, hol tart ez a folyamat?

- Ebben mi csak anyagi támogatóként vagyunk benne. Van rá valamennyi pályázati forrásunk, úgyhogy mintegy „mecénásként” tudunk segíteni ebben.

- Hogy áll anyagilag az egyesület?

- Nincs okunk a panaszra. A COVID alatt számos pályázatot nyertünk, és mivel bizonyos projekteket elmosott a járvány, a pályázati pénzek egy része most is rendelkezésünkre áll. Van miből támogatnunk a programokat. Ez kulcsfontosságú pl. a tábornál, hogy ne legyen túlzottan drága a részvételi díj.

- Milyen pályázatokon akartok indulni a jövőben?

- Elsősorban a Bethlen Gábor Alapnál

pályázunk sikerrel, ide továbbra is pályázni fogunk. Novemberben már az én elnökségem alatt adtunk be pályázatot. Ezenkívül a Miniszterelnökséghez tudtunk sikerrel pályázni, és figyeljük az önkormányzati pályázati lehetőségeket is. Nagy segítség, hogy Csanády Lőrinc személyében profi pályázatíró is segíti már a munkánkat.

- Személyes kérdés, hogy miért vállalkoztál a Júdás szerepre a rockoperában és mekkora kihívást jelent Neked a karakter megformálása?

- Júdás nagyon izgalmas karakter, már gyerekkoromban is sokat töprengtem a motivációin, és a darabban mindig is ő érdekelt legjobban. A kihívás természetesen nagy, pláne, hogy színészként is, énekesként is amatőr vagyok, de azt hiszem, sikerült ráhangolódnom a szerepre.

- Hogy éled meg a próbaanyagot, hogy készülsz az előadásra?

- Nagyon izgalmas, inspiráló a próbákban részt venni. Varga Balázs rendezőként egészen fantasztikus! Erős koncepciója van az előadáshoz, és elképesztően tudja energetizálni a csapatot. Külön élmény ilyen sok fiatallal együtt készülni az előadásra; ha jól tudom, 14 évesek is vannak a csapatban, de a többség huszonéves. Csak álmodni mertem róla, hogy egy ilyen nagyszabású színházi projektben részt vehetek egyszer. Nagy ajándék számomra!

J. A.

Ars Sacra Fesztivál 2022-ben

A fennállásának 15. évfordulóját májusban ünneplő Ars Sacra Alapítvány ebben az évben is megszervezi missziós fesztiválját, mely határokon átvéve a művészetek minden ágát segítségül hívva hirdeti az örök értékeket. Az Ars Sacra Fesztivál 2016 óta folyamatosan elnyeri a nemzetközi zsűritől az EFFE Label minősítést, mely a legjobb európai fesztiváloknak jár. Logója egész Európában védett.

Az Ars Sacra Fesztivál egy olyan „nyílt végű” programsorozat, melyhez csatlakozni lehet! A Majorból is örömmel várjuk azokat, akik szívesen bekapcsolódnak a fesztivál szervezésébe, vagy művészeti programmal gazdagítják a kínálatot.

Jelentkezési határidő: 2022.június 15.

A csatlakozás lehetőségéről a www.ars-sacra.hu oldalon minden információ megtalálható, a +36 30 145 1284-es telefonszámon örömmel adunk felvilágosítást.

**Ars Sacra Fesztivál
2022. szeptember 17-25.**

Mottó: „Úgy szeressétek egymást, ahogy én szeretlek titeket!” (Jn 13,34)

Dragonits Márta

Csapatparancsnoki köszöntő a 100 éves városmajori 205. Zrínyi Miklós Cserkészcsapatnak

„A csapat 1922-ben alakult Cserjéssy József vezetésével. Ebben az évben tartotta első táborát Faddon. A következő esztendőben Tarsoly Ernő vette át a csapat vezetését s vele szállt a csapat második táborába Dunapentelén.” - olvasható az I. Cserkészkerület Almanachjában.

Fenntartóként a Fehérsas téri Polgári Iskola szerepel. Ezt követően pár évig kis létszámmal, rendes cserkészmunka nélkül működtek, majd a '20-as évek végén a szomszédos csapat távolabbra költözése miatt felértékelődtek "a 205-ösök" és beindult az igazi cserkész élet a közösségben. A Fehérsas teret, az iskolát, illetve a mai Rácz fürdő környezetét a Tabán rendezések a '30-as évek elején elbontották, 1934-ben ezért került az iskola és vele a cserkészcsapat is a városmajori iskolába, pontosabban annak két épületébe: a Városmajor és a Czákó utcába. Ekkortól mondhatjuk, hogy a csapatunk városmajorivá vált. Sokan tudják, de talán nem közsímet, hogy napjainkban a Városmajorban két cserkészcsapat működik szinte egy csapatként. Ennek fő oka a hagyomány, a történelmünk megőrzése. Az 1922-ben alapított 205-ös csapat egy fiúcsapat, míg a lányok, az 1989-ben alapított 1926. Szent Erzsébet Cserkészcsapatban tevékenykednek. Az idei év több szempontból is különleges, de a legnagyobb figyelmet mégis talán a fiú csapat centenáriuma érdemli. 100 év rengeteg idő. Talán elsőre nehezen is képzelhető el számunkra, hogy 100 évvel ezelőtt milyen keretek között szerveződött a cserkészlet, hisz teljesen más eszközök álltak akkor rendelkezésre. Azonban, ha jobban végiggondoljuk, hogy mire is van szükségünk, hamar rájöhethetünk, hogy talán pont itt rejlik a kincse annak, hogy ilyen hosszú időt átléve, most is képesek vagyunk azokat az értékeket, élményeket megvalósítani, amelyeket Robert Baden-Powell (röviden B-Pi) alkotott meg az 1900-as évek elején a cserkészlet elindításával. Szükségünk van Istenre, a természetre és egymásra, ennyi... Minden más csak részletkérdés! Ezek régen is adottak voltak és most is azok. Hétről-hétre találkozhatunk az iskolában, a templomban, a plébánián vagy

a cserkészotthonban, hétvége pedig egy buszra vagy vonatra felszállva kirándulhatunk, kalandozhatunk, mindközben egyre jobban megismerjük magunkat, egymást, a közösséget, a világot és Istent. Nyaranta pedig "beköltözünk az erdőbe", cserkész táborozunk, hogy mindezeket még jobban megélhessük.

A másik kulcsa szerintem ennek a 100 évnek, de az 1989-es újjáalakulás óta eltelt időszaknak személyes élményeim alapján biztosan: A VEZETŐK. Ők a motorjai ennek a közösségnek, nélkülük most mi sem lehetnénk itt. Az önkéntes munka, amivel a csapatot, az őseiket építik, vigyázzák és alakítják nem számokban, hanem élményekben és eltelt időben mérhető. Az elmúlt száz év is megannyi örömet, kalandot hozott magával, melynek egy-egy vezető, egy-egy cserkész csak egy kis szeletébe láthat bele, egy kis szeletét élheti át. És mégis, ezek az apró darabok együttesen határoznak meg minket. Gyermekként élhetjük át a cserkészletet minden varázslatos pillanatával együtt, felnőve pedig vezetőként ugyanezt adhatjuk meg a következő generációnak, akik ebből az ajándékból gazdagodva fogják az őket követő, leendő vezetőket továbbadni a cserkészlet, a közösség lángját. Ez a folytonosság az, ami garancia arra, hogy tíz, húsz vagy akár száz év múlva is a majori cserkészek hasonló közösséget alkossanak. Ezért én magam is, de bízom benne, hogy minél többen hálások lehetünk a vezetőinkért. Gondoljunk rájuk, segítsük őket és imádkozunk értük, mert sok múlik rajtuk!

A majori cserkészlet múltja megannyi kalandos történetet hordoz magában, amelyek egy részét korábbi vezetőink tárták fel és alkották meg belőlük a mi történelmünket. Ha bárki szívesen megismerkedne ezekkel a történetekkel vagy akár a cserkészletünk évfordulós eseményeivel, arra biztatom, hogy látogasson el a városmajor.cserkesz.hu/jubileum weboldalra, ahol mindent megtudhat a jubileumhoz kötődő történetekről.

Bízom benne, hogy a városmajori cserkészlet még sokáig erős és izgalmas, a Major, a plébánia, a cserkészcsapat tagjai, szülei és vezetői által alkotott közösségként lesz jelen és minden lehető megtesszük, hogy Isten támogatásával jobbá tegyék a világot magunk körül!

Dauner Ágoston
Csapatparancsnok
205. Zrínyi Miklós Cserkészcsapat

Százéves cserkészjubiläum az éterben

„Hagyományok éltetői városmajori cserkészek” címmel, Kozák Annamária szerkesztő-riporter a Magyar Katolikus Rádióban emlékműsort szentelt a városmajori cserkészélet centenáriumának. Mindazok számára, akik esetleg nem hallották, a Városmajori Híradóban röviden közreadjuk a február 20.-i adásban elhangzottakat.

A szerkesztő-riporter mikrofonja előtt Kacza Mária Ilona és Dauner Ágoston őrvezetők, valamint Dr. Grynaeus András, a történetelm tudományok kandidátusa, az MTA köztestületi tagja - a gyerekek „HP”-je - mondta el a rádióhallgatóknak, hogy mit is jelent ez a százéves jubileum a Városmajorban, sőt szűkebb pátriánkon túlmutatóan, az egész világ cserkészmozgalmának. A pontos történelmi visszatekintés során Grynaeus András a cserkészélet társadalomnak szóló üzenetként azt emelte ki, hogy egy rendkívül összetartó, értékelvű, kapcsolatrendszerét akár egész életen át megőrző közösséget hoz létre. Mint mondta, ő maga is ismer olyan 80-90 éves egykori cserkészeket, akik a mai napig összejárnak. Kitért rá, hogy ez persze nemcsak a majori közösségre igaz, hanem az egész országos, sőt a határon túli cserkész közösségre úgyszintén. Ennek alátámasztására egy külföldi élményét idézte fel, amikor egy spanyolországi nemzetközi cserkész tábor alkalmával az utcán kószálva szólították meg a cserkész jelvényét meglátva, hogy segítséget ajánljanak a számára. András szerint mennél tovább élnek meg a gyerekek ezt az összetartás és összetartozás élményt, annál tovább munkálkodik majd bennük az egymás iránti segítőkészség is.

Történészként egyébként fontosnak tartotta megemlíteni, hogy már a hősidőkben, az 1910-es évektől kezdve pont az

ragadta meg a felnőttek figyelmét a cserkészélet pedagógiai felfogásában, hogy a mozgalomban értelmesen tudják lekötni a gyerekek szabadidejét. Ennek során a kicsik és a nagyok egyaránt átélnek, hogy mire képesek, kialakítják a saját önképüket, ami által mindnyájuk egyéni jövőjét is segíteni tudja a cserkész pedagógia. Érdekesként megtudhattuk tőle, hogy a rendszer-váltás utáni újjáalakulásakor, 1989-ben némileg meg is ijedtek az akkori szervezők a jelentkezők nagy számától és a Városmajorban alapvetően ezért alakultak meg először külön a lány és fiúcsapatok, amelyek 1996 - az első közös nyári tábor - óta, teljesen egy közösségben élnek egymással.

Ágoston azt emelte ki az adásban, hogy szerinte a cserkészélet során olyan erős bizalmi kötelék alakul ki a gyerekek - sőt, mi több, a vezetők és a cserkészek - között, ami az élet más területén nagyon ritka. Úgy vélte, hogy ez segít a gyerekeknek felismerni azt, hogy bizony vannak értékei az idősebbeknek, ezért érdemes tőlük tanulni és követni őket. „Toncsi” elmondta, hogy mindent, amit tudnak, azt Andrásnak köszönhetik az Almanach szorgos gondozójának. S, hogy ő maga mit emelne ki a cserkészéletükből? Még a rádióon keresztül is jól hallhatóan, mosolyogva, a tanév végét követő nyári táborozást említette, mint mindnyájuk számára minden alkalommal meghatározó emléket. Mint mondta, bízik abban is, hogy a próbákkal elsősorban abban segítik a rájuk bízott kiscserkészeket, hogy az életben megállják a helyüket. S bár a riporter ennek kapcsán a cserkész alapértékeként a kötelességtudatot, a segítőkészséget, valamint a törvénytiszteletet sorolta fel, Ágoston ezt az ő saját érzése szerint további hárommal egészítette ki: az Isten, a haza és az embertárs iránti elkötelezettséggel. Továbbmenvően annak fontosságára mutatott rá, hogy a cserkészlet segít a gyerekeknek felismerni mindazon valódi értékeket, amelyek a telefonon és minden más digitális kütyүн túl vannak. Ráébreszti őket mindannak a látványára és belbecsére, ami mellett egyébként naponta elmennek, és azt tanítja meg nekik, hogy

nem kell mindig valami új, valami más, hanem legyen elég mindaz, amit az élet és a Teremtő megadott nekünk. *Ismerjék fel azt, hogy amijük van az is jó, az is érték, annak is örülni kell - mondta.*

Ilona szintén a közös együttlét fontosságát hangsúlyozta, mindemellett mesélt a lánycserkészek külön eseményeiről, például az immáron negyedik éve sikeresen megtartott „lány napról” is. Amit még a COVID járvány sem akadályozott meg, mert online tudták összegyűjteni az őrstagokat, hogy erősítsék bennük a „lány-ságukat”. A tojásfestéshez érve aztán András is közbeszólt, utalva arra, hogy a Húsvét jeles napján a cserkész fiúk természetesen nem fedkeznek el a locsolkodás ősi hagyományáról sem. Ilona szerint a közös őr-foglalkozások, és maga a cserkészlet hatalmas empátiát ébreszt a gyerekekben, kihozza belőlük azt, hogy ki miben ügyes, mindezt pedig értékékként tanulják meg a rájuk bízott cserkészek. Szerinte máshol erre nem nagyon nyílik lehetőségük.

A műsor vége felé, amikor a riporter arra volt kíváncsi, hogy mi a legkedvesebb emlékü a cserkészlet kapcsán, mindhármán egybehangzóan egy-egy szívükhöz közelálló jelképet említettek. Ágoston azt a saját maga által, gubacsból faragott mókusfej nyakkendő gyűrűt, amit az őrse tagjaival együtt az elkészítése óta hordanak és újra meg újra megragasztanak, ha tönkremegy. Ilona egy tulokszarvból készített nyakkendő gyűrűjéről, no meg a segédtszti kagylójáról mesélt, mint a szívéhez közel álló jelképről, hozzá kapcsolódva pedig András is ezt a híres-nevezetes kagylót nevezte meg a legkedvesebb cserkész emlékeként. Mégpedig azért, mert mint fogalmazott, „a segédtszti képzésnél ismerte fel, hogy az egész életére szóló feladatot és lehetőséget kap a megbízás által. A cserkészlet közösségben való megélésének lehetőségét, egyben feladatát, ami a cserkészek számára a hit azonos korúakkal való megélésének fontosságát is magába foglalja.” Természetesen ugyan számukra a reggeli, az étkezés előtti, valamint az esti ima - folytatta -, de ezeket ők, a velük egykorú más gyerekekkel ellentétben nem a filmekben láthatják, hanem a maguk valóságában élnek át. Az adás egy ideig még meghallgatható a Magyar Katolikus Rádió honlapján, a Rádióműsor Archívumban.

J.A.

“Békebeli” cserkészbál a Barabás-villában

Bálozókat fogadott a Barabás-villa, mégpedig nem is akárciket. A centenáriumi cserkész vígasságról Dauner Ágoston tudósította a Városmajori Híradót.

100 éves lett a 205. Zrínyi Miklós cserkészcsapat, a “fiúk csapata”, 88 éve kerültk a Városmajorba és 33 éve alakult meg az 1926. Szent Erzsébet cserkészcsapat, a “lányok csapata”. Amikor ezen lamentáltunk a cserkészvezetőkkel, a tavalyi év zárásakor a lehangosabbak azok voltak, akik ezen neves évfordulók apropóján, ünnepi bált követeltek. Hát így történt..

2022. február 12-én este a Barabás-villában Jubileumi Csapatbált szerveztek a városmajori cserkészek. Meghívták rá a kócsa (gimnazista korú) vagy annál idősebb aktív, továbbá a régen aktív csapattagokat, a cserkészek szüleit, valamint az egész városmajori közösséget, hogy közösen ünnepeljük meg a közösségünk ezen történelmi mérföldkövét. A bálra változatos programokkal készültek a szervezők. Az estély alaphangulatát az 1920-as évek stílusa határozta meg. A csapat kócsái, a Pilinszky János rajtagjai egy charleston nyitótáncal készültek. Ezt követően pár báli játék keretében volt lehetőség megismerni a jelenlévőknek egymást. Fellépett a 4 Akkord Show Kórus, melynek tagjai között több majori cserkész is van. Később bárki táncra perdülhetett a táncparketten, illetve a szomszédos teremben teaház és társasjátékok nyújtottak lehetőséget a találkozásra, a beszélgetésekre és szórakozásra. Szintén egy szomszédos teremben az érdeklődők renthagyó “történelem órán” vehettek részt korábbi csapatparancsnokunk előadásában (aki amúgy történelem tanár is), melynek során a csapataink korábbi éveinek izgalmas eseményeibe kaphattak bepillantást. A bál főszervező feladatait Kasza Edit és Tankó Zita vállalták magukra. Hatalmas munkájukért, hálaük kifejezéséért fűrdőjegyet kaptak, hogy ki tudják pihenni a szervezés okozta fáradalmakat. Óriási élmény volt ez a bál, köszönettel tartozunk minden szervezőnek és segítőnek! Bízunk benne, hogy ez egy jó apropó volt a találkozásra, az ismerkedésre, a cserkész és a majori közösség megerősödésére. Azt reméljük, hogy az ehhez hasonló alkalmakon lehetőségünk lesz “újra” egymásra találni, a kapcsolatokat, a cserkészetet továbbvinni és megélni igazán a közösséget. Ki tudja, lehet, hogy egy év múlva talán egy újabb majori cserkészbálon lesz erre lehetőség.

D.Á.

Sítalpra álltak a PASA-s diákok – szép eredmények a gimnáziumi felvételin

A Pannonia Sacra Katolikus Általános Iskolában mindig történik valami. Oktatók és diákok már az év elején sem tétlenkedtek. A PASA első három hónapjáról az iskola magyar tanára, Roszmuszné Harmann Csilla számolt be az olvasóinknak.

Iskolánkban az elmúlt hónapok sem teltek eseménytelenül. Az őszi feladataink el-

sebbek mutatták meg bátorságukat és szép énekhangjukat. A második félév kezdetén különleges alkalom adódott mindannyiunk számára. Az iskola egész közössége Eplénybe utazhatott, hogy kipróbáljon egy komoly téli sportot. Igaz, hogy csak műhavon, de mindenki sílécet csatolhatott, és a Bakony lejtőit, a szép téli tájat és napfényt élvezve síelhetett néhány órát. A kisebbekkel, kezdőkkel edzők foglalkoztak, amíg a haladó síelők a meredekebb pályákon mutathatták meg sítudásukat. Fáradtan, de jókedvűen értünk haza e szép nap után. Február első hetében a szokásos havi iskolami-sénken megtörtént az osztályok gyertyáinak megszentelése is. Ezek fontos tárgyai az osztályközösségek imaéletének az egész tanév folyamán.

végzése után mindenki nagy örömmel készült a karácsony megünneplésére, amely - hasonlóan a többi ünnephez - régen kialakult hagyományokra épül. A délelőtti, templomban tartott szentségimádás után, ahol lélekben készülhettünk a Megváltó születésére, következett az osztályok karácsonya. Itt a közös ajándékozás után kezdetét vette a játék, beszélgetés. A délelőtt hamar eltelt, mindenki örömmel búcsúzott, tért haza a jól megérdemelt pihenésre.

Januárban, az új év kezdetén friss erővel láttunk neki a munkának. A tanulás mellett Vízkereszt napját is megünnepeztük közös szentmisével. A terem megszentelésére is ekkor került sor. A 2. a osztály előadása pedig az ünnephez kapcsolódó népszokást elevenítette fel. Februárban az 1. a osztály készült élete első iskolai szereplésére: a balázsolásban a legki-

Jelenleg a közeledő farsang lelkesít egyre jobban mindenkit. Az osztálytermekben megjelentek az első díszítések, amelyeket a gyerekek készítenek az osztályfőnökök és rajztanáruk segítségével. A farsang megünneplése is nagyon régi múltra tekint vissza iskolánkban. Az osztályok ekkor is külön ünnepelnek, és saját témát választanak maguknak. Így aki a farsang napján belép iskolánkba, csodálkozva veheti észre, hogy egyszerre van jelen a cirkusz, az erdő, a középkori várak világa. A felsősök ötödikben örömmel bújnak a görög istenekről készült jelmezekbe, míg a hetedikesek a XIX. századi Magyarország, a reformkor hangulatát idézik föl. A farsangi időszak lezárulása után a böjti készülődésre figyelünk a tavasz folyamán.

Aszines programok mellett az iskolai élet része a szorgalmas tanulás is. A nyolcadik évfolyam diákjai januárban külön is megmutathatták képességeiket és tudásukat. A hónap végén a központi középiskolai felvételin 41-en értek el szép eredményt magyar és matematika tantárgyból. A felvételi eljárás a szóbeli vizsgákkal folytatódik február és március folyamán. Itt lehetőségük lesz arra is, hogy iskolánk jóhírét tovább öregbítsék.

A megújulás útján

Az egyházközség életét leginkább egy virághoz tudjuk hasonlítani. A liturgikus élet alkotja e virág szárát és levelét. A virág közepe a közösségi élet, melyhez csatlakoznak a virág szirmai: a lelki élet, a szervezeti felépítésünk, a hírünk, a kommunikációnk. Ezen részek mindegyike a virág nélkülözhetetlen részét jelenti, hiszen bármelyik nélkül csonka lenne a virágunk, viszont önmagában egyik sem értékes, mert együtt alkotják azt, amit virágnak nevezünk.

Tovább folytatódott a Megújulás munkanyag egyes fejezeteinek megbeszélése a Kistemplomban. Januárban az infrastruktúrával és a szervezettel kapcsolatos kérdéseket jártuk körül, februárban pedig a kommunikáció volt a téma. Örvendetes, hogy a megbeszéléseknek kialakult egy „törzsközönsége”, akik visszatérő résztvevői ezeknek az alkalmaknak. Számos olyan tettekre és segíteni vágyó ember jelent meg, akiről eddig nem tudtunk. A személyesen elmondott vélemények mellett folyamatosan kapunk írásbeli észrevételeket is, melyeket továbbra is várunk a majori.plebani+megujulas@

gmail.com címre. A „megújulási mozgalom” egyébként már egyházmegyei szinten zajlik, a helyzetfelmérés módszerével, a munkaanyag összeállításával kapcsolatban több plébániától kaptunk érdeklődő megkeresést. A megbeszélések befejezését és az észrevételek feldolgozását követően véglegesítjük a helyzetfelmérést, majd ennek ismeretében konkrét cselekvési tervet készítünk és ennek megvalósításához keressük a segítőt. Nem igényel persze minden döntés hosszas előkészítést, amit ma meg tudunk tenni, azt nincs okunk halogatni. Így jött létre a közösségvezetők találkozója, vagy éppen a majori közös ima is. Továbbra is biztatunk mindenkit, hogy a véleményét akár személyesen, akár írásban mondja el és köszönettel fogadjunk minden segítő felajánlást.

A Megújulás Munkacsoport nevében
Mihálffy Imre

Köszönet a mindennapos hűségért...

Nyugdíjba vonulása alkalmából szeretünk volna megszólaltatni kedves kántor urunkat Pócsai Gyulát. A kérését tiszteletben tartva azonban a Városmajori Híradó hasábjain Szikora József szerkesztésében, mások kedves szavaival mondunk köszönetet neki a több évtizedes szolgálatáért.

Zoltán atya:
Gyula 35 éven keresztül volt plébániánk kántora. Nála hűségesebb kántort és plébániai munkatársat nehéz lenne találni. A kántori teendők ellátása mellett egyéb plébániai adminisztrációs feladatok ellátásában és végzésében nélkülözhetetlen segítséget jelentett. Külön is kiemelem a szolgálatban való mindennapos hűségét. Ennek elismeréseként részesült pápai áldásban 2021. november 22-én, Szent

Ceciliának, az egyházi zene védőszentjének ünnepén.

- Tizenhét éven át minden hétköznapon magas színvonalon és hűségesen szolgálta énekével és orgonajátékával a Magyar Katolikus Rádió által a templomból közvetített reggel 7 órai szentmisét - mondta az áldás átadásakor Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök, a Magyar Katolikus Rádió vezetőigazgatója. Hálával és köszönettel tartozom Gyulának magam és a plébánia nevében is. Kedves, baráti, hűséges, szolgálatkész munkatársam volt 35 éven keresztül. Azt kívánom neki, hogy a továbbiakban is találjon fizikai erejének, lelki igényeinek megfelelő elfoglaltságot, idejének tartalmas eltöltését.

Hantos Andrea énektanár:
Pócsai Gyula három évig Farkas Ilonka énekesnő, majd két éven át az én tanítványom volt a Budapesti Kántorképző és Egyházkarnagyképzőn. Stílusos és szeretetből fakadó orgonajátékát igen sokan hallhatták minden hétköznap reggel, a Katolikus Rádió által a Városmajori Jézus Szíve templomból közvetített szentmisén. Most szívből kívánok neki minden jót és pihenést, ugyanakkor jól tudom, hogy milyen nehéz erről a pályáról pihenőre vonulni...

Fekete Andrea karnagy:
Gyula városmajori kántori tevékenysége és a Bárdos Lajos kórus szolgálata szorosan összefonódott. Közel 20 éve vezetem a kórust és ez idő alatt a vele való közös munka meghatározó volt, ami jó együttműködésen és kölcsönös tiszteleten alapult. Gyula mindig nagyon segítőkészen fordult felénk. Állandó kísérője volt a kórusnak a minden évben Bárdos Lajos emlékére tartott miséken, ahol a Tanár úr valamelyik miséjét énekeltük. Önzetlen embert ismerhettünk meg Gyula személyében, aki számos kottát ajándékozott nekünk, köztük egyik saját szerzeményét. A Bárdos Lajos kórus tagjainak nevében is hálásan köszönöm neki a Városmajorban végzett lelkiismeretes munkáját és mindazt a támogatást, amit az évek során tőle kaptunk! Isten áldása kísérje továbbra is az életét!

Plébániánk fontos adatai:

Budapest – Városmajor Jézus Szíve Plébánia 1122 Budapest, Ignatus u. 9., **Honlap:** www.varosmajoriplebania.hu
Bankszámlaszám: OTP 11712004-20037934, **Elérhetőségek:** 212-4656;06-20 8280-555, **E-mail:** vmajorplebania@hbc.hu
Irodai ügyelet: kedden és csütörtökön: de. 10.00–12.00, du. 16.00–17.00, szerdán: du. 16.00–17.00, **Sürgősségi betegellátás:** 213-9620, **Urna ügyintézés:** kedd de. 10.00–12.00 és csütörtök de. 10.00–12.00, **Miserend:** hétköznap: 7.00, 8.00, 18.00, vasárnap: 7.30, 9.00, 11.00, 18.00, 19.30 (Diákmise: 9.00 nagytemplom, Ifjúsági mise: 19.30), **Szentségimádás:** hétfőtől szombatig 7.30–8.00, pénteken 18.30–19.30, vasárnap 17.00–18.00, **Engesztelő imaóra:** minden csütörtökön 17.15, **Rózsafüzér** minden szombaton 17.15, **Kölcsönkönyvtár** (a torony földszintjén): vasárnap 10.00–11.00.
Kérjük a híveket, hogy az egyre súlyosbodó járványhelyzet miatt telefonon, illetve e-mail-ben keressék az irodát.

Impresszum Városmajori Híradó

Felelős kiadó: Forgács Alajos plébános, Szerkesztő: Jeney Attila, Tördelés, nyomdai előkészítés: Papp Zoltán, Nyomda: EPC
Lapunk e-mail címe: varosmajori.hirado@gmail.com. A lapszám szerzői: dr. Boldvai József, Dauner Ágoston, Dragonits Márta, Fluck Dénes, Forgács Alajos, Jeney Attila, Máté Kristóf, Mihálffy Imre, Miklósi Balázs, Niederkirchner Zsolt, Roszmuszné Harmann Csilla, Szikora József